

51
~~Isidore Bonbar~~

Impreses perforadores

Desde que tinc us de rao, i fa anys que ^{en} tinc, que l'eventrament d'impedrat i voreres no ha cesat ni un sol dia en la nostra ciutat amada. Passeu per un carrer i ab eap de deu minuts, en entornar-vos en pel ma-
feix camí, ja ^{ha} es devingut el catadisme. Muntis de terra i de pedres us obstruixen el pas, fang de charaguera ^{mutja} les vostres sabates, pudor d'aigruelles fermentades us fapen els sentits. Una venguera d'homes amb picots i pales obren un fossar, un dia per compte dels de l'aigua, l'altre pels del gas, el vinent pels de l'electricitat. ^{etc.} Hi ha que un temps que per transitar per la vella Batee-
lona us calia fer camí d'alpinista i dur sabates ferrades, "alpenstock" i màscara contra els gasos ^{asficients}. Més tard, i regi-
rament va decantar-se vers l'hipocritisme. Apenes una vora via feia goig i l'uniformitat de les rajoles de ciment li donava un

aspecte aristocràtic i amable, comparei
per una brigada d' homes ferrenys, instal·la-
ven un barracó de fusta i comensaven a desfer
la fima dels enrojadors. En poques hores es
veia una tirallonga de clobs, a manera de sepul-
tures, arran de les cases i establiments luxosos.
Era indubtable que aquells terribles sepulcres
~~esperaven~~ que els altres enterrassin i adhiruc que li sol fos
escombrat i net com una patina, per fer saltar
el paviment a cops de magall i cobrir-lo de ru-
na i d'argila.

I el que diem de les voreres podríem dir-ho dels
impediments. És clar, que després les rejoles i els totxes
de pedra tornaven a ésser enquistats en la nauja
però la nauja perdurava. I com un mal que
si elou barrejant la nauja reapereixia
en forma de pot o de franca colla i algun tornava
a adobar. És i en disbar-lo adobat sobrevivia un
fercer i ho estobrava de bell-nou.

Hi ha més ferraments, plom i tuberia ~~rescampa~~
da, embollada, intrallagada, ~~esca~~ ~~entrecrossada~~
~~ista~~ en el subsol de la ciutat, que avreus de pi
en una pineda. Si sobrevinques un cataclisme es

Saris arqueològic de l'edifici no conceixerin pas el
talent de l'home en aquesta intrincada xarxa
de la equilibració actual.

Comun en vegetacions absurdes, o desorientats pels
fragments arquitectònics de tanta utilitat i mate-
ries diverses judicials que els catalans del se-
gle XX pensaven amb els peus i construïen les
chavegueres pels terrats i situaven els estenedors
de roba a tota terra.

Ara el furon escavatori se 's escampat per les
barriades democràtiques, pel Poble Sec i ~~de~~ la
Fonda de San Antoni. En acabar-se les instal·la-
cions d'aquell indret de Barcelona comensaran
els obres d'un altre.

Mala jeia han trobat les honorades pedres de
~~la muntanya~~ muntanya dins la urbs, mala
jeia de productes Escofet, mala jeia el vell
fiment i les velles lloranes i el quibó del Passag
de Gràcia!

En veritat però que el ciutadà frueix a l'in-
pensada de visions pireneniques, i veu izar ~~els~~
"cables" per homes sotocats amb l'esquing arran
de peja i on les acompassades i nassals són
vitats d'un corn.

"Mee, mee, mee..."
El cap fer el salt de la perxa, patinar i pirar-se
les gabates. es felicitat. Prudenci Bertrana.

(3)